

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, P.O. Box 78, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 2. 2024, č. j.: CPR-45137-3/ČJ-2023-930310-V235

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 19. 2. 2024, č. j.: CPR-45137-3/ČJ-2023-930310-V235, jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, ze dne 3. 11. 2023, č. j.: KRPA-26298-22/ČJ-2023-000022-ZAM, jímž bylo žalobci podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

České republiky a o změně některých zákonů, (dále jen „z.p.c.“), uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce jednoho roku; dále bylo ve výroku prvoinstančního rozhodnutí konstatováno, že nebyly shledány důvody znemožňující jeho vycestování, a lhůta k vycestování byla stanovena do 15 dnů od právní moci rozhodnutí.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že správní orgán I. stupně a žalovaná porušily požadavky plynoucí z ustanovení § 174a z.p.c., neboť nezohlednily délku trvání protiprávního stavu, který nebyl nikterak dramaticky dlouhý. Jednalo se o první pochybení, jehož se žalobce dopustil v České republice, ke kterému se doznal a s policejním orgánem spolupracoval. K nelegální práci se žalobce uchýlil kvůli nutnosti zabezpečení rodiny žijící v domovském státě. Žalobce dohnala k nelegální práci zoufalá osobní situace a bylo mu již dostatečným trestem, když byl zadržen policejním orgánem. Na žalobce je možné působit mírnějším a výchovnějším způsobem, a to cestou správního vyhoštění nepřekračujícího dobu platnosti na šest měsíců.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná odkázala na napadené rozhodnutí a shromážděný spisový materiál. Ve svém postupu neshledala pochybení a má za to, že postupovala v souladu s platnou právní úpravou. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 18. 1. 2023 v 10:15 hodin byl žalobce kontrolován policejní hlídkou v prostorách rekonstruovaného domu v Praze 1, byla zjištěna absence oprávnění k pobytu nebo povolení k zaměstnání, v cestovním pase měl žalobce vylepený litevský pobytový štítek platný od 23. 5. 2022 do 22. 5. 2023 a poslední vstupní razítko do schengenského prostoru bylo ze dne 12. 6. 2022 (úřední záznam ze dne 18. 1. 2023, č. j.: KRPA-26298-1/ČJ-2023-000022, a žalobcův cestovní pas).
6. Dne 18. 1. 2023 bylo s žalobcem zahájeno řízení o správním vyhoštění z důvodu absence oprávnění k výkonu práce (oznámení o zahájení správního řízení, č. j.: KRPA-26298-7/ČJ-2023-000022).
7. V rámci svého výsledku dne 18. 1. 2023, z něžž byl vyhotoven protokol, č. j.: KRPA-26298-9/ČJ-2023-000022-ZAM, žalobce mj. uvedl, že do České republiky přicestoval dne 12. 6. 2022. Původně chtěl jet pracovat do Litvy, ale naskytla se mu lepší práce v Praze. Na stavbě pracoval denně kromě neděle od 7 do 17:30 hodin. Je si vědom neoprávněnosti svého pobytu a bydlí na adrese, kterou nedokáže uvést. V České republice ani jinde v Evropské unii nemá žádné vazby soukromé, rodinné ani majetkové, jeho žena a dvě děti žijí v zemi původu. Cítí se zcela zdravý, ve vycestování mu nebrání žádná překážka, ve vlasti mu nic nehrozí, o azyl ani jiný druh ochrany nikdy nežádal, žádné dluhy nesplácí.
8. Rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 18. 1. 2023, č. j.: KRPA-26298-12/ČJ-2023-000022-ZAM, bylo žalobci podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 z.p.c. uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce jednoho roku; dále bylo ve výroku rozhodnutí konstatováno, Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

že podle ustanovení § 179 z.p.c. nebyly shledány důvody znemožňující žalobcovo vycestování a jeho vycestování je možné.

9. Dne 29. 1. 2023 podal žalobce odvolání proti rozhodnutí prvostupňového orgánu.
10. Dne 2. 5. 2023 vydala žalovaná rozhodnutí, č. j.: CPR-7442-3/ČJ-2023-930310-V235, kterým bylo zrušeno rozhodnutí ze dne 18. 1. 2023, č. j.: KRPA-26298-12/ČJ-2023-000022-ZAM, neboť prvostupňový orgán nedostatečně zjistil skutečný stav věci, když pochybil při vymezení žalobcova protiprávního jednání.
11. Rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 3. 11. 2023, č. j.: KRPA-26298-22/ČJ-2023-000022-ZAM, bylo žalobci podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 z.p.c. uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce jednoho roku; dále bylo ve výroku rozhodnutí konstatováno, že podle ustanovení § 179 z.p.c. nebyly shledány důvody znemožňující žalobcovo vycestování a jeho vycestování je možné.
12. Proti tomuto rozhodnutí prvostupňového orgánu, doručenému dne 6. 11. 2023, podal žalobce dne 16. 11. 2023 blanketní odvolání, jež doplnil o odůvodnění dne 19. 11. 2023.
13. Následně vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 19. 2. 2024.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.
16. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 z.p.c. *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 3 roky, je-li cizinec na území zaměstnán bez platného oprávnění k pobytu nebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu nebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval.*
17. Podle ust. § 179 odst. 1 z.p.c. *vycestování cizince není možné v případě důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu tam hrozilo skutečné nebezpečí.*
18. Soud předně uvádí, že bylo dostatečně prokázáno a podloženo listinnými důkazy, že žalobce vstoupil do schengenského prostoru dne 12. 6. 2022 a v České republice od 12. 7. 2022 do 18. 1. 2023 vykonával pomocné rekonstrukční práce bez povolení k zaměstnání. Sám žalobce během svého výsledku potvrdil, že skutečně nedisponoval povolením k zaměstnání. Neoprávněný výkon pracovní činnosti žalobce byl tedy zjištěn dostatečně a

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

byly splněny zákonné podmínky pro uložení správního vyhoštění dle ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 z.p.c.

19. Za situace, kdy jsou naplněny podmínky pro vyhoštění, správní orgán nemá jinou možnost než vydat rozhodnutí o správním vyhoštění. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 4. 2021, č. j. 7 Azs 319/2020-40, konstatoval, že „konstrukce § 119 odst. 1 zákona o pobytu cizinců (...) nedává správnímu orgánu na výběr, jaký právní následek při splnění dispozice právní normy zvolí. Jinak řečeno, v případě naplnění podmínek pro správní vyhoštění nemohl správní orgán prvního stupně postupovat jinak, než vydat rozhodnutí o správním vyhoštění stěžovatelky (...) Vzhledem tedy k tomu, že neoprávněný pobyt stěžovatelky na území České republiky nemohl být postižen jinak než uložením správního vyhoštění, nelze na něj nahlížet jako na nepřiměřený právní následek či dokonce na vybočení správního orgán z mantinelů správního uvážení“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2016, č. j. 3 Azs 139/2016-46, dále např. jeho rozsudky ze dne 28. 6. 2017, č. j. 2 Azs 120/2017-19, či ze dne 10. 2. 2017, č. j. 4 Azs 8/2017-21). Žalobce zároveň již v době vydání prvostupňového rozhodnutí dne 3. 11. 2023 neměl povolení k pobytu v žádném z členských států Evropské unie.
20. Správní orgán I. stupně i žalovaná se podrobně zabývaly také absencí ekonomických, kulturních a společenských vazeb žalobce k území České republiky, jakož i jeho zdravotním stavem, přičemž nedospěly k závěru, že by tyto okolnosti jakkoli bránily uložit správní vyhoštění. Žalobce v České republice nemá žádné příbuzné a nevlastní tu žádný majetek, naopak v zemi původu žije jeho rodina. Nesdílí společnou domácnost s občanem České republiky ani jiného členského státu Evropské unie, nemá vyživovací povinnost ani se nemusí starat o jinou osobu. Ve vycestování do země původu žalobci nic nebrání, nehrozí mu tam žádné nebezpečí či trestní stíhání, mučení nebo nelidské zacházení, nesplácí ani žádné dluhy, pro které by mu hrozilo nebezpečí od soukromých osob. Soud se proto neztotožňuje s námitkou žalobce, že nebyla dostatečně vypořádána přiměřenost dopadů rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 174a z.p.c.
21. Doba, po níž žalobce nebude moci vstoupit na území členských států Evropské unie, byla stanovena ve třetině zákonného rozmezí a správní orgány ji řádně odůvodnily. Za situace, kdy žalobce protiprávně vykonával výdělečnou činnost více než půl roku, nelze v postupu žalované shledat zneužití správního uvážení, a to ani s přihlédnutím k protiprávnosti jednání coby prvnímú pochybení a ke spolupráci žalobce s policií. Ekonomické potíže v domovském státu taktéž nemohou zneužití správního uvážení založit, zvláště když právě ekonomické důvody jsou tím, co motivuje cizince v České republice i zbytku Evropské unie pracovat.
22. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 15. dubna 2024

JUDr. Václav Kočka-Amort, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.